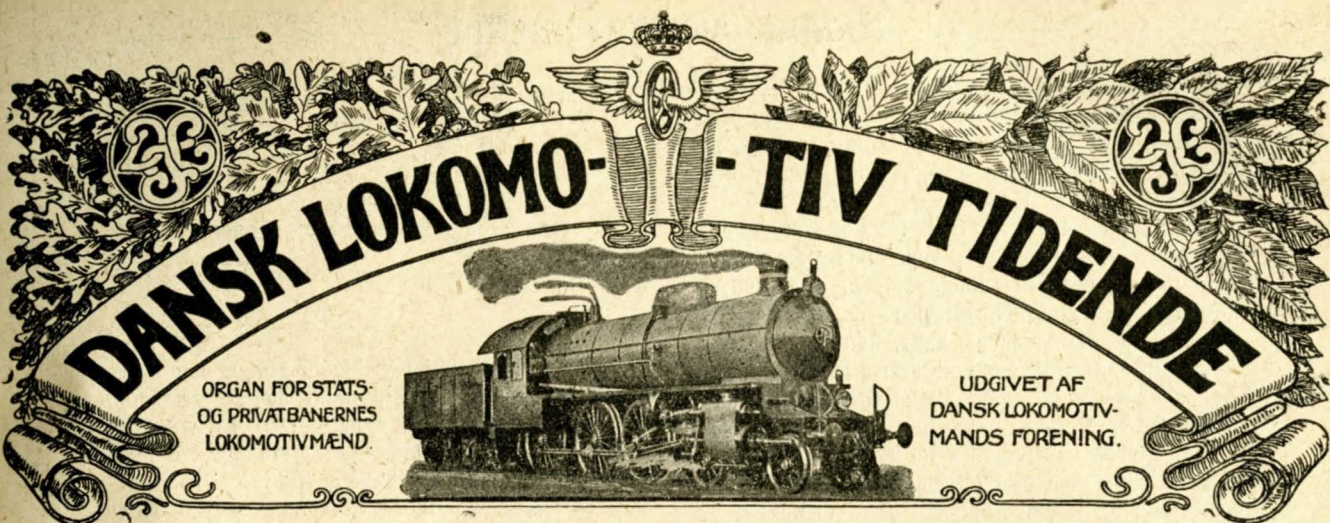

22. Aarg. Nr. 6.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN

16. Marts 1922.

KONJUNKTURTILLÆGET.

Som bekendt fandt den sidste Forhandling med Statsministeren og Organisationerne Sted d. 8. Februar og til Trods for, at Organisationernes Ordførere overfor Statsministeren tilkendegav en god Vilje til Forhandling for at naa en Ordning med en for Tjenestemændene mere rimelig Nedsættelse af Konjunkturtillægget fandt Statsministeren ingen Anledning hertil; thi uden at søge en Ordning med Organisationerne forelagde Statsministeren Torsdag d. 17. Februar Forslag om en Nedsættelse af Konjunkturtillægget med $\frac{1}{3}$ Del.

Onsdagen den 22. Februar kom Forslaget til 1. Behandling i Folketinget. —

Som Dagspressen alt har meddelt stillede de to Regeringpartiers Ordfører, Venstres og Højres, sig imod Indrømmelser overfor Tjenestemændene, hvorimod Socialdemokraternes og de Radikales Ordførere meget beklagede at Statsministeren ikke havde søgt at naa en Ordning med Tjenestemændenes Organisationer. —

Paa Foranledning af Oppositionspartierne henvistets Forslaget til Behandling i Lønningsudvalget hvor Tjenestemandrepræsentanterne d. 3. Marts havde Lejlighed til en Forhandling med Udvalgets Medlemmer. —

Forinden havde Fællesrepræsentationen tilstillet Lønningsudvalgets Medlemmer følgende Skrivelse:

Statens Tjenstemænd, som under Krigen og de nærmest efter dennes Afslutning følgende Aar var den Del af Befolkningen, som — hvad der fra alle Sider erkendes — led mest under de ganske abnormt hurtigt efter hinanden følgende Prisstigninger, staar nu overfor et Forslag fra Regeringens Side om en betydelig Reduktion af den Del af deres Lønning, som benævnes Konjunkturtillægget; man skal i den Anledning tillade sig overfor det højtærede Udvalg at fremsætte følgende:

Paa Grundlag af de af Det statistiske Departement meddelte Oplysninger angaaende Prisstigningerne siden 1914 har man beregnet, hvilke Lønforhøjelser en gift Tjenestemand med 2000 Kr. aarlig Løn skulde have haft for at bevare den Købeevne, nævnte Lønning havde i 1907, og det viser sig da, at nævnte Forhøjelser skulde have været:

I Aaret 1915	566 Kr.
I Aaret 1916	958 —
I Aaret 1917	1334 —

Ialt for denne Del af Krigsperioden 2858 Kr.

Medens der i nævnte Periode er ydet i Dyrtidstillæg:

i 1915 fra 0 —	150 Kr.
i 1916 " 0 —	300 —
i 1917 " 0 —	520 —

Ialt fra 0 — 970 Kr.

At Tjenestemændene, hvis Lønninger indtil Slutningen af 1919 stadig, trods yderligere Dyrtidsforanstaltninger paa Lønningsområdet, ikke bragtes op til en Købeevne, der svarede til den ved Lønningsloven af 1908 fastsatte, navnlig i Perioden 1914—1919 blev sat meget tilbage, turde

være indlysende. Navnlig for Hjemmenes Vedkommende har nævnte Periode været af en frygtelig Virkning, idet disse dels ikke kunde foretage de fornødne Nyanskaffelser og dels for overhovedet at slaa sig igennem maatte gøre Gæld.

Da Lønningsloven af 1919 for det store Flertal af Tjenestemændenes Vedkommende ikke bragte dem paa et saadant Lønningsniveau, at de straks kunde paabegynde Oprettelsen af den i Krigsaarene lidt økonomiske Skade, hvilket Tidspunkt først indtraadte, da Konjunkturerne for ca. 1 Aar siden begyndte at falde, vil det forstaaes, at der i denne korte Periode ikke har været Betingelser for at afvikle den paadragne Gæld, og med en Lønreduktion som den foreslaaede, vil Muligheden for Afvikling af nævnte Gæld være udelukket.

Den 1. April vil Tjenestemændenes Indtægter som Følge af Pristallets Ændring være gaaet ned med 540 Kr. pr. Aar, og skal de yderligere miste en Trediedel af Konjunkturtillægget, hvilket for de lavestlønnede vil udgøre 270 Kr., vil Lønreduktionen siden Oktober Maaned andrage imellem 8 og 900 Kr. aarlig, eller ca. 20 pCt. Naar hertil saa kommer, at de saakaldte særlige Ydelser: Kørepenge, Natpenge, Dag- og Timepenge, Overarbejdspenge m. m. er gaaet meget betydeligt ned som Følge af Sparekommissionens Forslag, en Omstændighed, der har paaført de enkelte Tjenestemænd ikke ubetydelige Indtægtsreduktioner, vil man forstaa, at Tjenestemændene føler sig haardt og uretfærdig behandlet ved det foreliggende Forslag.

Den Omstændighed, at de to Udgiftsposter: „Skatter“ og „Andre Udgifter“, som indgaar i Beregningen af det almindelige Pristal, ikke medregnes ved Beregningen af Grundlaget for Tjenestemændenes Dyrtidstillæg virker i høj Grad i disses Disfavør. Det skal til Belysning heraf anføres, at Dyrtidstillægget i Juni 1919, da Pristallet var 211, blev fastsat til 702 Kr., medens det nu, hvor Pristallet er 212, kun andrager 594 Kr.

Da Hensigten med Konjunkturtillægget bl. a. har været i nogen Grad at kunne holde Tjenestemandslønningerne paa Højde med det almindelige Lønningsniveau i det frie Erhverv, har man paa Grundlag af Det statistiske Departements Oplysninger om Arbejderslønningerne pr. September 1921 foretaget en Sammenligning, der giver følgende Resultat:

Regnes med samtlige i Statistikken medtagne faglærte og ikke-faglærte mandlige Arbejdere i København og Provinserne, har disse en gennemsnitlig ugentlig Lønning paa 88 Kr. 80 Øre, medens en Tjenestemand af de lavere Klasser (Portør, Postbud, Telegrafbud, Toldbetjent m. fl.) — 16. Lønningsklasse — for Tiden har en gennemsnitlig ugentlig Løn af 77 Kr. 13 Øre, der fremkommer saaledes:

Grundløn	1800 Kr.
Gennemsnitlig Alderstillæg ...	225 —
Konjunkturtillæg	810 —
Dyrtidstillæg	810 —
Gennemsnitlig Stedstillæg (Kbhvn. og Provinserne)....	366 —

4011 Kr.

: 52 = 77 Kr. 13 Øre.

Med Nedgangen i Dyrtidstillægget og den foreslaaede Reduktion i Konjunkturtillægget vil denne Løn fra 1. April d. A. synke til 67 Kr. 78 Øre. Tager man nu den Nedgang i Lønninger, der vil falde paa det private Arbejdsmarked, i Betragtning og regner med den antagelige største Nedgang, de 15 pCt., som Statens Forligsinstitutions nu forkastede Forslag forudsatte, vil den gennemsnitlige ugentlige Løn for faglærte og ikke-faglærte mandlige Arbejdere i København og Provinserne blive 75 Kr. 48 Øre eller 7 Kr. 70 Øre mere pr. Uge end de nævnte Tjenestemænds, hvilket svarer til ca. 400 Kr. aarlig.

Det vil heraf fremgaa, at Tjenestemændene af de heromhandlede Klasser, selv om Konjunkturtillægget blev bevaret uændret, ikke vilde være gunstiger stillet end de Lønarbejdere i det frie Erhverv, med hvem de nærmest maa kunne sammenlignes.

Naar Organisationerne desuagtet ikke stiller sig afvisende overfor en mindre Reduktion af Konjunkturtillægget, er det udelukkende i Erkendelsen af de Vanskeligheder, de faldende Konjunkturer har medført for Erhvervene og disses Udøvere og derigennem for Staten.

Det skal endvidere paapeges, at Tjenestemændenes Organisationer i hele den vanskelige Periode siden 1914 ved deres Virksomhed har bestræbt sig for og ogsaa opnaaet, at Statens Funktioner har kunnet virke saaledes, at det har vundet Befolkningens Anerkendelse, og at Tjenestemændene derfor nu føler sig i høj Grad brøstholdne over, at Regeringen paa et Tidspunkt, hvor den føler sig særlig stærk overfor Organisationerne, fremsætter et Ultimatum som det fremsatte Forslag om Konjunkturtillæggets Reduktion maa siges at være, al den Stund Regeringen har afvist enhver Forhandling om Reduktionens Størrelse. Og det saa meget mere, som Organisationernes Tilslutning til de af Sparekommissionen stillede Forslag, der som nævnt bragte Tjenestemændene betydelige Indtægtsreduktioner, i ikke ringe Grad var betinget af, at Statsministeren under Forhandlingen om disse Forslag udtalte, at Organisationernes Tilslutning til disse Reduktioner vilde komme Tjenestemændene til Gode ved Konjunkturtillæggets Revision. Et Løfte, som Tjenestemændene ikke kan erkende, er indfriet ved Regeringens nu fremsatte Lovforslag.

Man er som anført indforstaaet med, at Kon-

junkturenes Fald maa medføre en Reduktion af Konjunkturtillæget, men Organisationerne maa hævde, at denne, under Hensyn til de foran fremsatte Synspunkter, maa være mindre end af Regeringen foreslaaet, forsaavidt Organisationerne skal kunne paatage sig Medansvaret derfor. Man skal i denne Henseende udtale, at man maa anse en Reduktion af omhandlede Tillæg,, der overstiger 20 pCt., for ubillig.

Og man skal paapege, at den Omstændighed, at der ved tidligere Forhandlinger om Tjenestemændenes Lønningsvilkår er opnaaet Enighed med Organisationerne, maa antages i ikke ringe Grad at have været af Betydning for saavel Staten som Tjenestemændene.

Sluttelig bemærkes, at den af Statsministeren fremsatte Tanke, ved Konjunkturtillæggets Revision at komme ind paa en Fordeling af det til Raadighed staaende Lønningsbeløb, som vil medføre, at Ikke-Forsørgere faar en stærkere Reduktion end Forsørgere, ikke kan tiltrædes af Organisationerne.

Formanden for Udvalget, Folketingsmand Søren Svendsen, bød Fællesrepræsentationens Repræsentanter Velkommen men henholdt sig i sine Udtalelser til hvad han som Venstres Ordfører havde udtalt ved Forslagets 1. Behandling. — Fællesrepræsentationen som var repræsenteret ved Overlærer Th. Petersen, Forretningsfører Ch. Petersen, Formander for Postforbundet Bødskov og vor Organisations Formand drøftede med Udvalgets Medlemmer Konjunkturtillæggets Forudsætning og Statsministerens Forslag om at nedsætte det med $\frac{1}{3}$ Del.

Af Forhandlingerne som varede en Times Tid fremgik det at de socialdemokratiske og radikale Medlemmer stillede sig forstaaende hvorimod Venstres og Højres Medlemmer var uvenlig stemte det blev endelig fra Oppositionspartiernes Side tilkendegivet at de agtede at stille Ændringsforslag. —

Ændringsforslagene blev indkaldt til d. 8. Marts og Forhandlingerne med Statsministeren og Udvalget fandt Sted d. 9. Marts.

Ved Redaktionens Slutning foreligger der intet om Forslagets videre Skæbne. 2. Behandling af Forslaget er endnu ikke fastsat, men der er ingen Sandsyn-

lighed for, at der paa Rigsdagen sker nogen Forbedring af Forslaget, hvorfor man gør klogest i at regne med at Forslaget gennemføres i den af Regeringen fremsatte Skikkelse.

DER SPARES!

Den Form for Besparelse som en Del af Statsbanernes Embedsmænd dikterer, synes os efterhaanden at gaa under de Grænser for Værdighed som sikkert ikke bør sættes overstyr og som forøvrigt samme Embedsmænd meget stærkt holder paa naar det drejer sig om Former og Forhold vedrørende deres Mynlighedsomraade. —

Som et lile Eksempel herpaa kan vi meddele en Skrivelse som Maskintjenestens Ledelse i 2. Distrikt i største Nidkærhed har tilstillet Lokomotivmestrene i Randers.

Til Lokomotivmestrene i Randers

Ifølge Ordre fra Distriktet skal Deres Fridage ordinært falde paa Søndage og Deres Tjeneste skal paa Fridage om Søndagen bestrides af Pudserformanden, eller naar han ogsaa har Fridage om Søndagen af en dertil egnet Mand blandt Remisepersonalet f. Eks. Magasinpasseren.

Da deres Fridagsafløsning saaledes vil ske ved skiftende Personale forudsættes at Tjenestelisterne for Mandagen i videst mulig Udstrækning udfærdiges om Lørdagen og endvidere at alle Udstedelser af Familiefriпас til om Søndagen ogsaa foretages senest Lørdagen forud.

Om dtete sidste bedes hele Personalet underrettet. —

Vi har indtil nu haft den Opfattelse at en Lokomotivmesters Tjeneste var saa betydningsfuld, at kun Tjenestemænd med de fornødne tekniske Kvalifikationer kunde erstatte disse; men nu ser vi, at Arbejdsmænd meget vel kan anses for skikkede hertil. — Ansvarer herfor tager Distriktet, men Distriktets Disposition er uværdig og urigtig, ikke alene overfor Lokomotivpersonalet, men ogsaa overfor de paagældende Arbejdsmænd som man agter at anvende som Aflosere for Lokomotivmestre. — At

der kan findes dygtige Arbejdsmænd som kan betros Arbejder og Ledelse af større Embeder end en Lokomotivmesters skal vi straks erkende, men 2. Distrikt stiller sig sikkert saaledes overfor disse Aflosere at det ikke kunde falde samme Distriktsledelse ind at indstille en Arbejdsmand til en ledig Plads som Lokomotivmester, thi man betror ham end ikke at udskrive Fripas- Apropos, Fripas. —

Maa vi gøre opmærksom paa, at vi er ganske enige i at Personale som kan rekvirere Fripas om Søndagen naturligvis bør gøre det, men for det kørende Personales Vedkommende der er ude om Lørdagen, eller hvis der skulde opstaa særlige Forhold som gør, at Fripas maa udbedes om Søndagen, da skal Personalet ikke tage 2. Distrikts Meddelelse højtideligt. —

Vil Lokomotivmesterens Afløser ikke udskrive Fripasset henvender Personalet sig paa Stationen og skulde man her stille sig afvisende købes der en Billet mod fornøden Kvittering der da sendes os. — Vi skal da nok paa rette Sted faa en Ordning som de ansvarlige i 2. Distrikt kan føle sig tilfreds med.

Dick.

SPAREKOMMISSIONEN.

Kommissionsbetænkningen.

Principer for Avancement.

Kommissionsbetænkningen indeholder følgende Udtalelse om dette Spørgsmaal.

Der har i Almindelighed ikke været Vanskeligheder for Statens forskellige Styrelsesgrene ved at opnaa et tilstrækkeligt Antal Ansøgere til ledige Stillinger. I hvert Fald maa Vanskelighederne i saa Henseende betragtes som rent forbigaaende og udelukkende knyttede til Tider, i hvilke ganske ekstraordinære og kortvarige Forhold (Krigskonjunkturer o. l.) har præget de private Erhvervs Lønnings- og Arbejdsvilkaar.

Det er imidlertid ikke nok, at der er tilstrækkelig mange Ansøgere til Statens Tjenestestillinger, — det maa ogsaa være magtpaaliggende, at Kvaliteten af Ansøgerne er den bedst mulige, Staten maa med andre Ord i saa stor Udstrækning som muligt være i Stand til at konkurrere med de frie

Erhverv om de Personer, der er særlig dygtige, energiske og initiativrige. I modsat Fald vil Resultatet, i hvert Fald i det lange Løb, blive, at Statens Virksomheden ledes mindre godt, hvilket baade direkte og indirekte virker uøkonomisk. Det er derfor naturligt, at nærværende Kommission har overvejet, hvorledes Staten er stillet i Konkurrencen med de private Erhverv om Tilgang af de bedst mulige Kræfter.

De Muligheder, som findes i de private Erhverv, er navnlig følgende:

1. Adgang til selvstændig Erhvervsvirksomhed.
2. Opnaaelse af højere Betaling for det Arbejde, der udføres med særlig Dygtighed, og
3. Befordring til bedre lønnet og mere selvstændig Stilling i Forretningen.

Den første af disse 3 Muligheder er begrebsmæssig udelukket i Statstjenesten, og den anden er uforenelig med Tjenestemandsbegrebet, der forudsætter en ensartet ved Lov fastsat Lønning for Gennemsnitsarbejdet i de enkelte Stillinger. Statstjenesten vil altsaa ikke kunne byde sine Indehavere de Fordele, som de private Erhverv paa de to nævnte Omraader ejer, men til Gengæld giver Tjenestemandsstillingen sin Indehaver en større Sikkerhed overfor Arbejdsløshed og Konjunktursvingninger, ligesom Tjenestemanden er mere sikret mod administrativ Vilkaarlighed. Hertil kommer, at de overordnede Stillinger i Statstjenesten ofte giver deres Indehavere en videre og mere almen Indflydelse paa Samfundslivet.

Hvad den tredje af de forannævnte Muligheder angaar, er Stillingen efter Kommissionens Opfattelse noget anderledes, idet man, hvis Forholdene ordnes paa en praktisk Maade, vil være i Stand til at aabne Adgang til Avancement i Statstjenesten, saaledes at der sikres Staten dygtige Indehavere af de overordnede Stillinger saavel indenfor Funktionær- som Embedsklassen samtidig med, at der skabes et virkelig betydeligt Incitament til at udvide Flid og Dygtighed i Arbejdet for Staten. Efter Kommissionens Mening maa der tillægges dette sidste Forhold den største Betydning, og det maa anses for et Hovedmoment i Overvejelserne angaaende Statstjenestemændenes Avancementsforhold.

Den første Hovedbetingelse for, at et saadant Incitament kan fremkomme, er, at Avancementsstillingerne ikke er altfor karrigt tilmaalte, og Kommissionen mener, at det Arbejde, som for Tiden iværksættes for at opnaa Sparsommelighed i Statshusholdningen, ikke bør fage Sige paa en almindelig Forringelse af Avancementsstillingernes Antal; det vilde vel nok i Øjeblikket kunne nedbringe Statens Udgifter en Del, men i det lange Løb vilde det være en Foranstaltning, der var alt andet end økonomisk, navnlig paa Grund af dens indirekte Virkninger. Kommissionen har derfor ikke anstillet Undersøgelser for at opnaa en Reduktion af disse Stillingers Antal.

Paa den anden Side maa det kræves, at Avancementsstillingerne anvendes efter deres Hensigt. Til en saadan Stilling maa der altid være knyttet et mere betroet og højere kvalificeret Arbejde, end der kræves i den Stilling, hvorfra den avancerede udgaar; det maa saaledes anses for uberettiget, hvis der oprettes Stillinger, hvis Indehavere har væsentlig samme Tjeneste som Tjenestemændene i en lavere Lønningsklasse. Dernæst maa det være absolut udelukket, at Avancementsstillingerne kommer til at betyde Omsvøb i Styrelsen og derfor en Forøgelse af det samlede Antal Tjenestemænd, ligesom Avancementspladserne ikke paa nogen Maade maa opfattes som Retræteposter, hvis Indehavere f. Eks. kun kan tage de mere behagelige Tjenester, selv om de vigtigste Forretninger forekommer i andre Tjenesteafsnit.

I samme Retning som en Forøgelse af Avancementsstillingernes Antal virker Bestræbelserne for at undgaa Udvidelse af de Klasser, hvorfra Avancement skal foregaa, idet der ogsaa ad denne Vej kan tilvejebringes et passende Forhold mellem Antallet af Bundstillinger og Avancementsstillinger.

Disse Bestræbelser er først i de senere Aar blevet mere almindelige, og der er opnaaet en Del, saaledes ved Ombytning af Sekretærposter i Centralstyrelsen med Kontorassistentposter og — særlig indenfor Trafiketaterne — ved Udskillelse af Arbejder, der hidtil har været paalagt Assistentklassen, til Udførelse af avancerede Tjenestemænd af Funktionærklassen eller af ikke-faguddannede Kontorister.

Kommissionen maa nære den Opfattelse, at man indenfor en Række af Centraladministrationens Kontorer efterhaanden kunde gaa en Del videre i Henseende til Ombytning af juridisk eller statsvidenskabelig uddannet Personale med Kontorassistenter; men naturligvis maa det være en Forudsætning, at denne sidste Stilling ikke opfattes som en Oprykningstilling for den ældste tilstedeværende Kontorist uden Hensyn til Kvalifikationer, jfr. nedenfor om almindelige Synspunkter for Stillingers Besættelse.

Hvad Eterne angaar, er der i Statsbanespareudvalgets Betænkning af 22. Juni 1921 fremsat en Del Betæneligheder ved Anvendelsen af Kontorister. Kommissionen er for saa vidt enig heri, som der ogsaa efter dens Opfattelse kun bør anvendes Kontorister til Udførelse af saadanne Arbejder, som ikke kræver Faguddannelse. Naar det dernæst i nævnte Betænkning anføres, at Kontoristernes Arbejdsydelse i mange Tilfælde kun svarer til Halvdelen af en Assistents eller Medhjælper, maa man fremhæve Nødvendigheden af, at der ved Kontoristklassens Rekrutering lægges Vægt paa Antagelse af Personer, for hvem Stillingen bliver en virkelig Levevej; tillige maa man udtale, dels at Kontoristinstitutionen ikke lader sig reffærdigt bedømme efter Erfaringen fra en Tid,

hvor Klassen er undergaaet en uforholdsmæssig Forøgelse, tilmed naar Tilbudet af frugtbare Kræfter var saa ringe, som Tilfældet har været i de forløbne Krigsaar, dels at der ogsaa maatte regnes med, at Assistenternes Arbejdsydelser vilde gaa tilbage, hvis Udsigten til ved Flid og Dygtighed at opnaa Avancement blev stadig ringere.

I denne Forbindelse skal ogsaa omtales Adgangen for Tjenestemænd i Funktionærklassen til Avancement til Embedsklassen. Saadan Adgang er paa Forslag af Postspareudvalget indført i Postvæsenet ved en Tilføjelse til Tjenestemandsløvens § 526, idet man er gaaet ud fra den Betragtning, at det ikke bør være bestemmende for en Tjenestemand's hele fremtidige Stilling i Etaten, om han ved Afgangen fra Skolen har taget en Realeksamen eller ikke, et Forhold, som han ofte har været uden Indflydelse paa, og som han bør have Mulighed for at rette senere, hvis han har Evne og Lyst dertil.

Kommissionen vilde anse det for heldigst og stemmende med det i Rigsdagen under Forhandlingerne om Postbudenets Adgang til Avancement fra flere Sider udtalte, om der for Postvæsenet og Telegrafvæsenet indenfor de Grænser, som en Regulering af Tilgangen til Elevklassen gør naturlig, blev givet Kontorister under 27 Aar, som ved bestaaet Realeksamen med tilfredsstillende Resultat eller ved en Prøve, svarende til de for Overgang fra Funktionærklassen til Elevstillingen forlangte Prøver har godtgjort at kunne følge Uddannelsen i Elevstillingen og derhos har udvist Duelighed i Etatens Tjeneste, Adgang til at gaa over i Elevstillingen, men uden Medtagelse af Anciennitet og saaledes, at de, hvis de ikke bestaar Fagprøven, træder tilbage i Kontoriststillingen paa det Aldersttrin, hvor de stod ved Overgangen til Elevklassen.

Der bør dog ikke af Hensyn til Kontorister, der ønsker at blive Elever, men som ikke har Realeksamen, indføres særlige Kursus med Udgifter for Statskassen, idet saadan særlig Uddannelse ikke er nødvendig for nogen Stilling indenfor Kontoristklasserne i Modsætning til Forholdet for visse lidt højere Stillinger indenfor Funktionærklasserne, hvor Kursus nu haves, og man maa finde det urimeligt at indrette særlig Kursus alene af Hensyn til den særlige Uddannelse, der for de Kontorister, som ønsker at overgaa til Elevstillingen, skulde træde i Stedet for Realeksamen. Saadanne Kundskaber bør, ligesom Tilfældet er med Sprogkundskaber for Funktionærerne, erhverves ved Selvstudium eller privat Undervisning.

Kommissionen henstiller, hvorvidt der i Statsbanerne maatte være Brug for og Mulighed for en tilsvarende Ordning. Formentlig vilde der i de eksisterende Fagprøver for Statsbanernes Funktionærer være tilstrækkeligt Grundlag for en første Sondering mellem de Tjenestemænd af Funktionærklassen, der kunde tænkes at egne sig for

videre Uddannelse, og de øvrige Tjenestemænd. Ligeledes henstiller man til Toldvæsenet, hvorvidt en tilsvarende Ordning bør indføres ogsaa i denne Etat, idet dog Toldvæsenets Repræsentant i Kommissionen (Greisen) anser det for nødvendigt, at der for at opnaa Ansættelse i Assistentklassen fremdeles kræves Realeksamen eller en dermed ligestillet Eksamen.

Naar der efter de foran fremhævede Synspunkter er skabt et passende Forhold mellem Avancementstillingerne og de lavere Stillinger, bliver det næste Spørgsmaal, efter hvilke Hovedsynspunkter Udpægelsen af de til Avancement bestemte Tjenestemænd skal finde Sted. Kommissionen maa hævde, at dersom man ved Udpægelsen til Avancement lægger for stor Vægt paa Tjenestealderen, vil Avancementsstillingerne ikke komme til at svare til deres Hensigt, og den væsentligste Begrundelse for at have et nogenlunde rigeligt Antal Avancementsstillinger falder derved bort. Staten faar i den overordnede Stilling i Stedet for de dygtigste og mest energiske Tjenestemænd ofte kun de middelmaadige. Dette betyder direkte dyr Administration og indirekte det endnu farligere, at Lysten til at udvise Flid og Dygtighed i de store Klasser, hvorfra Avancementet sker, i nogen Grad kan mangle, fordi der ikke bydes paagældende noget eller ikke tilstrækkeligt Fortrin fremfor andre, der kun udfører Arbejdet paa Baggrund af den rene Pligt. Resultatet af, at Avancementerne fortrinsvis foretages efter Anciennitetshensyn, kan ogsaa blive, at der paa Pladser, til hvis Bestridelse der kræves en speciel Viden og Uddannelse, anbringes Tjenestemænd, som kun besidder denne i ringe Grad uden iøvrigt i almindelige Kvalifikationer at staa højere, medens man ved en Afvigelse fra Anciennitetshensynet vilde have kunnet finde en som Helhed mere kvalificeret Tjenestemand til at bestride Stillingen.

Endvidere bevirker det, som foran anført, at dygtige unge Mennesker ikke føler Lyst til at gaa ind i Statstjenesten, eller at de efter at være kommen derind, atter forlader denne for at gøre deres Evner mere frugtbringende, og det er selvsagt, at en Tilstand, der medfører, at Rekruteringen er jaarlig, efter en Aarrække vil bringe Staten i den Situation at Embederne vanskeligt vil kunne besættes med kvalificerede Folk. Dette er saa meget værre, som Forholdet allerede nu er og i Fremtiden sikkert i endnu højere Grad vil blive det, at de komplicerede Samfundsforhold stiller langt større Krav til Embedsmændene, end Tilfældet tidligere var.

Selvfølgelig kan det aldrig opnaas, at alle kan avancere (bortset fra de egentlige Overgangsstillinger som Elev- og Medhjælperklasserne i Told- og Trafiketaterne), men dette opnaas ej heller i de private Erhverv, og det er da Kommissionens Opfattelse, at det ikke maa være tilstrækkeligt for en Tjenestemand til at opnaa Avancement, at der

intet nedsættende er at sige om ham, men han maa positivt have gjort sig gældende.

I denne Forbindelse skal ogsaa nævnes, at man bør være meget varsom med at lade Overgang til anden Stilling ske i en for fremrykket Alder, idet Tjenestemanden da som Regel ikke vil kunne fylde paagældende højere Stilling, særlig hvis han hidtil i en Aarrække har virket under smaa Forhold eller i underordnet Stilling. Ogsaa den ved Tjenestemandens loven indførte Aldersgrænse, som efter Kommissionens Opfattelse gennemgaaende vil virke økonomisk besparende for Staten, selv om Pensionsudgifterne vil stige noget, maa tale for, at Avancementet sker i en yngre Alder.

Som almindelige Synspunkter for Afvejelse af Hensynene til Anciennitet og Kvalifikationer maa Kommissionen anføre, at man bør vælge den Ansøger, der anses for at være bedst i Stand til i det lange Løb at udfylde Stillingen. Af 2 lige kvalificerede Ansøgere bør selvfølgelig den i Anciennitet ældste vælges, og yderligere vil et Fortrin i Anciennitet hos en iøvrigt kvalificeret Ansøger kunne opveje et vist Fodtrin i Kvalifikationer hos en yngre Ansøger, dog under væsentlig Hensyntagen til Betydningen af den Stilling, der skal besættes.

Lige saa lidt som Kommissionen vil kunne angive bestemte Regler for Udvælgelse til Forfremmelse, men maa indskrænke sig til at anføre almindelige Synspunkter, kan man stille positive Forslag om Forfremmelsesraad o. lign., saaledes som de findes indenfor nogle Styrelsesgrene, skønt man finder saadanne Forfremmelsesraad, særlig indenfor større Etater, der er forgrenede over hele Landet, formaalstjenlige, idet de giver Mulighed for en mere alsidig Bedømmelse og Drøftelse af Ansøgernes Kvalifikationer. Dette giver saavel for Staten som for paagældende Ansøgere en Betyrrelse, der netop er ønskelig, naar man gaar frem efter de af Kommissionen foran udviklede Synspunkter.

Naar der fra enkelte Personaleorganisationer er rejst Krav om Repræsentation i saadanne Forfremmelsesraad, maa Kommissionen udtale, dels at dette vilde være uforeneligt med Tjenestemandens lovens § 21, der netop fra Organisationernes Indflydelse undtager Spørgsmaal om Enkeltmands Udnævnelse, dels at en Organisationsrepræsentants Opgave i et saadant Raad næsten altid vilde betyde en Fremholden af de paa Ancienniteten støttede formentlige Krav. Eftersom nemlig kun 1 af Ansøgerne kan opnaa Stillingen, vilde Forholdet for en Personalerepræsentant være det, at der overfor denne enkeltes Tilfredshed med Besættelsen stod de andres Utilfredshed, og der vilde sikkert efter de enkelte Besættelser fremkomme en offentlig Diskussion eller Agitation, som hverken den enkelte Ansøger eller Administrationen kunde være tjent med.

Vel vil det for den enkelte Administrationschef, og da navnlig, naar han ikke har et Forfremmelses-

raad som det foran nævnte at støtte sig til, være det letteste og det, der som Helhed vækker mindst Modstand i Personalet, at følge Ancienniteten, men Kommissionen maa tillægge de ovenfor fremhævede Synspunkter meget stor Vægt og varmt anbefale dem til Gennemførelse overalt, idet det er uomtvisteligt, at der saavel samfundsmæssigt som økonomisk vil indvindes meget for Staten ved at lade de dygtigste komme frem.

Det er i Kommissionen oplyst, at der med Hensyn til Forfremmelse for Statsbanernes Tog- og Lokomotivpersonale gælder visse Regler, der medfører et meget stort Antal Forflyttelser. Forholdet er nemlig det, at alle, der har bestaaet Adgangsprøverne til Togbetjent, Togfører eller Lokomotivførere, udnævnes uden Ansøgning i rent mekanisk Rækkefølge, og at en Vægring ved at Udnævnelser med Tjeneste i den tilfældig Plads, fordi paagældende af en eller anden (Familiehensyn, økonomiske Aarsager m. v.) ønsker at blive paa sit nuværende Tjenestested, kunne medføre, at han praktisk talt aldrig eller kun meget vanskeligt vil kunne opnaa. Der er nemlig givet de udnævnte et ubetinget Lokomotivpersonale dog kun et delvis Fortrin til at søge Tilbageflytning fremfor den Tjenestemand, der lader sig forbigaa, og endvidere der den nyudnævnte, hvis han søger Tilbageflytningen indenfor 3 Maaneder, et Tillæg med Hensyn til Anciennitet til Forflyttelse paa 1 Aar Forflyttelsesdagen (Rækkefølgen indenfor Ansøgere om Forflyttelse regnes iøvrigt fra Ansøgningens Indsendelse, dog at de samtidig der søger Tilbageflytning indenfor 3 Maaneder, placeres efter Anciennitet). Ydermere forøges Forflyttelsernes Antal derved, at de har Ret til at søge til og blive forflyttet til et andet Sted uden at tabe den nævnte Fortrinsret til Tilbageflytning til det oprindelige Sted.

Ganske bortset fra, at Kommissionen efter de her fremførte Synspunkter maa nære nogen Betænkelighed ved den rent mekaniske Rækkefølge for Forfremmelserne, maa anse den nævnte Ordning for uheldig; men man stiller dog intet Forslag om Ændring i den nugældende Ordning, navnlig under Hensyn til, at der nu er gennemført en Ændring i Reglerne om Flyttegodtgørelse, der forventelig vil medføre en væsentlig Begrænsning af Udgifterne ved disse Forflyttelser.

Et Mindretal (Th. Pedersen og Ch. Peteren) ønsker ikke at tiltræde Indstillingen, da Avancementsspørgsmaalet i saa høj Grad berører Personalets vitale Interesser, at man for sit Vedkommende anser det for urigtigt at tage Standpunkt dertil, uden at der forud har været Lejlighed til en grundig Drøftelse af de omhandlede Forhold indenfor Tjenestemændenes Organisationer. Mindretallet er imidlertid enig med Flertallet i, at Spørgsmaalet er af stor Vigtighed haade for Staten og Tjenestemændene, at en nærmere Overvej-

else deraf er ønskelig, hvorfor man kan anbefale, at Kommissionen foranlediger, at der føres nærmere Forhandling derom mellem Administrationerne og Tjenestemændenes Organisationer.

Mindretal Nr. 3 (Dalgaard og Willemann) kan saa lidt som Flertallet angive bestemte Regler for Udvælgelse til Avancement, men foreslaar Indførelse af Forfremmelsesraad, i hvert Fald i de større Etater, idet saadanne giver saavel Staten som for paagældende Ansøgere en Betyggelse, der er ønskelig under alle Forhold. Og for yderligere at beskytte Personalet mod Vilkaarlighed og for at styrke Tillidsforholdet mellem Personale og Administration og skabe Respekt for de trufne Afgørelser foreslaas, at der gives Personalets Organisationer Adgang til Raadene.

Et Mindretal (Friis-Skotte) som iøvrigt tiltræder Indstillingens almindelige Udtalelser, mener, at en Overgang fra ved Udvælgelse til Avancement fortrinsvis at tage Anciennitetshensyn til i større Grad at lægge Vægten paa Ansøgerens særlige Kvalifikationer (Springavancement) maa medføre, at der i hvert Fald i alle større Etater oprettes Forfremmelsesraad, hvilende paa bredest mulige Grundlag, samt at man i saa Fald ikke paa Forhaand kan afvise Tanken om at give Personalets Organisationer Adgang til Raadene.

KORSØR LOKOMOTIVFØRER' AFDELING

afholdt den 9. Februar sin aarlige Generalforsamling. Arbejdet i det forløbne Aar godkendtes, og Bestyrelsen genvalgtes enstemmigt.

Efter Generalforsamlingen samledes man med Lokomotivfyrbøder-Afdelingen til Fællesspisning, hvor man lod det veldækkede Bord vederfares al Retfærdighed; hvorefter man tilbragte endnu nogle Timer i behageligt Samvær.

M. J.

ESBJERG LOKOMOTIVFYRBØDER AFDELING

afholdt den 13. f. M. aarlig Generalforsamling. Beretning og Regnskab godkendtes. Derefter valgtes til Kasserer H. J. Poulsen og til Sekretær A. Berg. Paa Forslag af Afdelingsformanden blev det vedtaget at foretage en Indsamling til nødlidende Russere og der tegnedes derefter 100 Kr. som er tilstillet Røde Kors Afd.

H. Andersen. — p. T. Fmd.

FRA DET DAGLIGE LIV NYTAARSLØJER.

Da en Lokomotivfyrbøder nu har kastet Masken af efter sine Nytaarsløjer paa Gb, og er traadt frem som en Mand med Navn, skal jeg gerne redegøre for mine Paastande.

Ser De, Hr. Milne, naar man har en Anskuelse, som man forfægter aabenlyst under rene lovformelige Regler, og da kan skaffe sig et Flertal derfor, saa har man Ret til at antage sine Anskuelse for rigtige. Modsat maa man følge det bestemmende Flertal.

Vi er en Del Lokomotivførere som formener, at de nye Forhold paa Vaskestuen er en Forringelse for Lokomotivførerne i flere forskellige Retninger, og paa dette Grundlag blev den første Liste fremlagt, men ikke som af Dem betonet. Hvad Pladsmanglen angaar, saa er denne paa Knagerækken allerede indtruffen, jeg har selv været ude for den, og fra Kolleger i Provinsen har jeg faaet Meddelelse om, at det til Tider har været dem umuligt at finde Plads for deres Klædningsstykker, og for Vaskekummernes Vedkommende maa man regne med at flere af disse er saa uheldige anbragt, at de maa betragtes som ubrugelige, og som saadan kan der let blive Pladsmangel ved en større Trafik. Der kan endnu i flere andre Retninger paapeges Forringelser for os, dog, disse skal ikke nævnes her.

Vore Anskuelser er fremsat paa lovlige organisationsmæssig Vis. Hvad berettiger da Dem, Hr. Milne, til at fremsætte en Paastand, hvori Skældsord, Insinuationer og usømmelig Skrivemaade er sat i Højsæde, medens De hylder den Tyv og Mørkemand, der i Nattens Stilhed sniger sig frem og stjæler Listen, fordi Underskrivernes Antal bliver ham for talrige, og saa fordi han er for fejg til aabenlyst at bekæmpe os. Man faar ganske uvilkaarlig det Indtryk af Deres Indlæg, at ham henregner De mellem de fornuftige Lokomotivførere, thi lige midt imellem, De taler om Listen, der forsvandt fra Førerstuen, og at den rettelig havnede i en Skrankasse — saa fortæller De om de fornuftige Lokomotivførere! Hvis De ikke kan anerkende dette som noget forvrøvlet Juks, maa jeg desværre for Dem betegne Deres Moralbegreber som værende svagt udviklede.

Naar De saa skriver om den nye Liste, at den opfordrer indtrængende enhver ærekær Lokomotivfører til at skrive sig paa, saa er dette ren og skær Usandhed!

Den anden Liste opfordrer kun enhver ærekær Lokomotivfører til at være os behjælpelig med at værne, denne saaledes at ikke ogsaa den stjæles, hvad vi mener er en Skam for vor Stand.

De vil gerne tillade Dem at værne Lokomotiv-

fyrbødernes opnaaede Goder, medens De ganske fornægter os denne Ret, men det maa vel nok være mig tilladt at give nogle Oplysninger angaaende Deres tidligere Vaskestue. Disse Oplysninger, som jeg har faaet fra en Side, er bleven mig bekræftet fra en anden og gaar ud paa følgende:

Afdelingens Formand samlede paa en bestemt Tid (hvor Haandværkerne ved Fyraften almindelig benyttede Vaskestuen) en Del Kolleger om sig for ved Hjælp af dem overfor Lokomotivmesteren at dokumentere Pladsmangelen for disse. Hvis dette er rigtig, hvad jeg ikke tvivler paa, saa ser det unægtelig ud, som d'Herrer Lokomotivfyrbødere ikke kunde eller vilde vaske sig sammen med Haandværkerne, medens der aldeles ikke er bleven spurgt os Lokomotivførere angaaende denne Sag. Iøvrigt har deres Vaskestue hidtil, siden de flyttede derfra, staaet saa godt som ledig Døgnet rundt, fraregnet de ovennævnte Tider.

De vil saa til Stadighed ifølge Deres sidste Indlæg paaheraabe Dem det Mindretal, som De formener, mine Anskuelser repræsenterer. Jeg vil da bede Dem om at redegøre for den Tilslutning, De har, særlig med Hensyn til den Skrivemaade, De anvender, det vil sikkert have sin Betydning for Fremtiden. Jeg vil saa fremsætte et Spørgsmaal til Dem, som jeg vil bede Dem om at besvare mig skriftligt: „Hvilke Skæve har jeg lavet, og ved hvilke af disse har jeg udvist Tilfredshed?“ De maa huske paa, Hr. Milne, at vore Foresatte og andre ogsaa læser vort Medlemsblad.

Herned betragter jeg Diskussionen om denne Sag for sluttet her i Bladet for mit Vedkommende. Skulde De ikke føle Dem tilfredsstillet af ovenstaaende, kan De henvende Dem til mig, jeg skal da gerne med Sort paa Hvidt give Dem Bevis for Rigtigheden af mine Paastande.

Vilh. Thomsen.

NOTITSER

BIBLIOTEKET

Da Udsendelsen Aarsberetningen m. m. vil blive forsinket paa Grund af Lock-oute er den til den 25. Marts berammede Generalforsamling udsat til Lørdag den 29. April (Kl. 8 Aften) i Lokalerne Istedgade 3, 1. Sal.

KRANSEKASSE

Krans ydes ved Dødsfald til samtlige Medlemmer af „Dansk Lokomotivmands Forening“ over hele Landet.

Meddelelse om Dødsfald bedes sendt til en af Afdelingsformændene.

STATSBANEPERSONALETS- ULLYKKESEORSIKRING

afholder ordinær Generalforsamling i »National«, Jernbanegade 11, København, den 24. Marts 1922 Kl. 8. Em. med Dagsorden:

- 1) Beretning for 1920—21.
- 2) Forelæggelse af Regnskab for 1920—21
- 3) Valg af 5 Medlemmer til Bestyrelsen og 2 Suppleanter.
- 4) Valg af 2 Revisorer og 1 Revisor — Supleant.
- 5) Eventuelt.

BYTNING

En Lokomotivfører ønsker Bytning fra Vamdrup. En lille 3. Vær. Lejlighed kan afstaaes.

Lokomotivfører J. R. Larsen,
Danmarksgade, Vamdrup.

TAK

Lokomotivførerne 1ste Distrikt, København, bedes modtage min hjerteligste Tak for den smukke Palme-Dekoration til min Moders Baare.

Anton Christensen,
pens. Lokomotivfører.

TIL SKOVLE I DAMPTURBINER

anvendes ofte en Nikkel- og Kobberlegering, som udmærker sig ved stor Modstandsevne mod Fugtighed og sure og salte Opløsninger. Den bedste Sammensætning har man i Monelmetallet 68 N. og 32 K. — der i Reglen fremstilles direkte fra Malmene med en sølvhvid Farve.

Det store Bethlehem Værft i U. S. A. har saaledes anvendt det som Materiale for Turbine-skovle i hundrede Torpedojagere, hver paa 30,000 H. K.* Skovlenes Længde var fra 50 til 240 mm lange; de mindre Dimensioner kunde udarbejdes af Metallet i Stænger, medens de større fremstilledes enkeltvis ved Smedning, da Legeringen med Hensyn til mekanisk Behandling forholder sig paa samme Maade som Kobber.

Arbejdsmetoden for Fremstilling af disse Skovle i stor Stil og med saa nøjagtigt Arbejde,

foretages af Remington Arms Co., som kunde levere op til 25,000 Skovle i én Uge.

Samme Metal er forøvrigt ogsaa ifølge »Norsk Verksteds- og Støperitidende« forsøgt anvendt til Udstødsventiler i Eksplosionsmotorer, specielt i Flyvemotorer. Og Ventilernes Modstandsdugtighed mod Slag, roses i høje Toner. En 140 Hestes Motor med 1800 Omdr./Min. viste saaledes først efter 130 Timers Gang svage Tegn paa Slid, uden at man kunde paavise nogen mærkbar Formindskelse af Motorens Ydeevne. Og Legeringen blev her prøvet under meget ugunstige Betingelser.

Den tyske Legering med Navnet Konstantan bestaar i Hovedtrækkene af samme Metaller, Nikkel og Kobber; dens specielle Egenskab er dens elektriske Modstandsevne, der næsten er 30 Gange saa stor som Kobber, og næsten ikke forandrer sig med Temperaturen. Heraf dens Navn Konstantan, fordi den tilnærmelsesvis forbliver konstant.

Den egner sig derfor særlig godt til Fremstilling af Traad til elektriske Modstandselementer o. lign.

TIL MEDLEMSLISTEN

Overført fra D. S. & M. F. til D. L. F.

Fra 1. Januar 1922:

Lokomotivfyrb.-Asp. A. W. Verndt, P. M. Frandsen, P. W. Jørgensen, C. C. V. Eriksen, A. E. Sørensen, O. A. V. Michaelsen, P. Eriksen, H. C. Risager og W. Petersen i Fredericia. A. Thorsen, J. C. M. Johansen og H. E. C. Olsen i København. P. S. Brøndum i Tønder. N. C. Poulsen i Aalborg. C. A. P. C. Madsen og H. F. Nielsen i Esbjerg. S. A. T. Petersen i Randers.

Fra 1. Februar 1922:

Lokomotivfyrb.-Asp. J. E. Lysholm i Langaa. H. Bagger i Sønderborg.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførerafdelinger.

Thisted: Formandens Navn og Adresse rettes til: L. P. Jespersen, Møllevej 42. Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: S. O. Larsen, Torp pr. Thisted.

Gedser: Formandens Navn og Adresse rettes til P. Sessing. Repræsentantens Navn rettes til N. K. P. Fredriksen.

Struer: Formandens Navn og Adresse rettes til: C. C. Nielsen, Anlægsvej 1. Kassererens Esbjerg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: H. J. Poulsen, Knudsgade 7, St. Navn og Adresse rettes til: P. Hansen, Dusebergvej 18.

Esbjerg: Formandens Navn og Adresse rettes til: H. C. Fejring, Finsensgade 44. Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: P. Rasmussen, Exnergade.

Fredericia: Afdelingskassererens Adresse rettes til: Norgesgade 14¹.

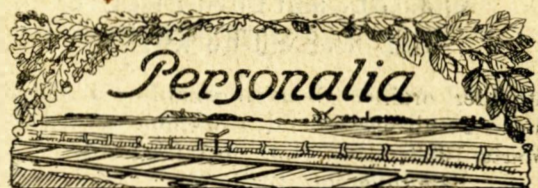
Lokomotivfyrbøderafdeling.

Aalborg: Formandens Navn og Adresse rettes til: S. E. Boye, Ryes Passage 1. Kassererens Navn og Adresse rettes til: A. Haarboe, Dannebrogsgade 23².

Fredericia: Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: C. P. Simonsen, Sjællandsgade 104, St.

København Gb.: Kassererens Navn og Adresse rettes til: R. Jensen, Istedgade 95⁴.

Kallundborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: P. Christensen, Slagelsesvej 2 a St

Navneændring.

Lokomotivfører C. A. E. Larsen, Odense (Depotforstander), har under 26. Januar 1922 faaet Tilladelse til at hedde C. A. E. Aarkrog.

Afgaaet ved Døden.

Lokomotivfører C. C. K. Bruhn, Thisted, den 6. Februar 1922.

Tilladelse til at bytte Tjenestested.

Lokomotivfyrbøderne H. K. Pedersen, Vamdrup, og C. M. Nielsen, Tinglev, fra den 1. Marts 1922.

Marie Petersens Eftn.
V. Sørensen.

Gl. Kongevej 150. Telef. Vest. 5056 y.
Børnekonfektion og
Baby-Udstyr.

Støt vore Annoncører

Nærværende Nummer er afleveret
paa Avispostkontoret den 15. Marts

Vesterbros Skotøjshus

15. Absalonsgade 15.

bør være Deres
Leverandør i **FODTØJ**

Forretningen grundlagt 1879.

Hjalmar Hansen, 1. Kl. Kolonialforretning
(Fotoartikler)
Istedgade 32. Specialitet: Java Mocca Kaffe.

A. Muncks aarlige Udsalg i Damekonfektion

I denne Maaned realiserer jeg hele mit Varelager til under halv Prls. Gør Ikke Deres Indkøb før De har set mine Vinduer, hvor De vil finde fikse Kjoler, Frakker og Pelsvarer til vanvittige billige Priser.
Istedgade 87 og Valby Afd. Langgade 56.

Cigarforretningen Trafik, Reventlowsgade 20 Kj.
anbefaler sig med Cigarer, Tobakker, Vine og Papirvarer. Ærb. R. Svendsen.

Meddelelse til alle Jernbanefunktionærer.

Paa Grund af de vanskelige Tider, anbefaler vi vort 1. Kl. Herre- og Dameskræderi efter Maal til billigste Priser i Byen. En fin blaa engelsk Serges Habit 95 Kr. Altid billigst da vi selv forarbejder.

Pasning garanteres. :: Kredit indrømmes.
Adelgade 43¹ Kbh. Telefon Palæ 1779 y.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B.
Tlf. Vester 2895 v. eller Vester 8113.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

H. J. HANSEN

Skrædermester

38, Sønder Boulevard 38.

Anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd

Telefon Vester 1574 y.

Leverandør til Vareloteriet.

Herrernes Magasin

Istedgade 64. Telf. Vester 220 x.
Største Udvalg i **Hatte, Huer og Manchetskjorter.**

5 pCt. til Jernbanefunktionærer.
Største Udvalg paa Vesterbro i alle Slags **Straahatte.**

A/s LOUIS LILLIEQUIST

GARVERI & LÆDERUDSALG

NØRREBROGADE 187.

KØBENHAVN L. Telf. TAGA 444

W. Schabraham

forh. mangeaarig Tilskærer hos
C. P. Lauritzen & Co.

1. Klasses Herre- og Dameskræderi
Telefon Vester 1165 v.
VESTERBROGADE 104.

HERREKLÆDER PAA AFBETALING

Smukt Udvalg i færdige Habitter og Overfrakker.

Maalarhøjde udføres smukt og billigt.
Prima engl. Stoffer. Garanti for Pasning.

Herreskræderiet Valdemarsgade 49.
Telefon Vester 1692 x.

Elis Mogensens Eftf.

Tlf. Nora 2267 x. — Nørrebrogade 57. — Bt. 1895.

Specialitet: Brillor og Pincenez.

Brillor efter Recept
ekspederes hurtigt og billigt.
LEVERANDØR TIL SYGEKASSEN

Annonce-Expedition:

Vodroffsvej 3 b. København V.
Telefon Vester 8113 eller Vester 4011.

Kontortid Kl. 10—4.

D'hr. Jernbanemænd
bedes erindre **Witzke - Ton Halle**

==== Tag Deres Venner med! ====

M. RIGGELSENS SKOTØJSFORRETNING,

STOREGADE 20.

Kun 1ste Klasses Fabrikat. — Altid rimelige Priser.

Den bedste KAFFE faas kun hos

Telef. Nr. 300. **A. BAI NIELSEN, Tønder.** Telef. Nr. 300.

Byens bedste Paalæg faas kun i

A. Johansens Fedevareforretning.

Vestergade 47 - Telefon 301.

Altid friskreget Fisk fra eget Røgeri.

Grand Hotel P. H. Jepsen

Telefon 112

Telefon 112

Bedste Madsted i Tønder - Concert hver Aften - Stor Bilgarage

Lad Dem fotografere i Chr. Schwennesens
fotografiske Atelier

Vestergade 6

Tønder

KINOGRAFTEATRET

Vestergade Nr. 13 bedes erindret.

ALLE

MANUFAKTURVARER

køber De bedst og billigst hos

Thomsen & Siemonsen

TØNDER

P. M. WEGNER,

Skomagermester,

Smedegade 12 - Tønder,

anbefaler Reparationer
hurtigt og solidt
saavel som nyt Fodtøj

FREDERICIA

HUSK!

HUSK!

I. T. Godiksens

Ur- og Guldsmedeforretning.

Musikinstrumenter, Optik, Brillor
og Pincenez tilpasses ethvert Øje.

Oldbg. 14 ved Banegaarden, Fredericia

**Ønsker De at tilbringe nogle
behagelige Timer**

besøg da „Rosenlunds Have“

— Stor lukket Keglebane —

Tag Deres Venner med.

Averter i

**„Dansk Lokomotiv-
tidende“.**

LOKOMOTIVPERSONALET
bedes erindre

Cigarforretningen

„TIP TOP“

Hj. af Vester- og Jernbanegade.

Største Udvalg i Cigarer og Cigaretter.

Møbelhuset „Tønder“.

Største Udvalg af Møbler.

Spisestuer — Herreværelser

Soveværelser — Dagligstuer

Rimelige Afbetalingsvilkår.

Telefon 244.

ADOLF PAUL.

Tønder

Brandselsforretning

anbefaler sig med prima

**Kul, Koks, Tørv, Brænde,
Brunkul og Ægbriketter**

ved P. L. DINESEN

Mellemgade — Tønder.

Støt vore Annonceører.

== **BRAMMINGE** ==

Bramminge Banegaards

Restauration anbefales.

Enkefru Hansen.

Ellen og Fr. Frederiksen & Co.

Gothersgade 23.

Fredericia.

Telefon 315.

1. Kl.s Udførelse af alt fotografisk Arbejde.

**Barnevogne, Cykler
og Symaskiner**

af bedste Fabrikat til billigste Priser.

Cykler opbevares for Vinteren.

L. EM. ANDERSEN, Cykleforretning,
Gothersgade 36. Telefon 788.

Vore Fiskeforretninger

er ubetinget de billigste

Fiskehallen, Danmarksgade 30,

Fiskeforsyningen i Baadehavnen.

A/S Martin Nielsen,

Fredericia.

Købestævnets Restaurant

Fredericia.

Telef. 546.

Priv. Telf. 586

JOHS. MOLTRUP

Jyllandsg. 10. Fredericia.

Isenkram — Glas — Porcelæn

Legetøj.

Colonial og Delikatesse

TELEFON 341.

Gothersgades Tapethandel

billige Tapeter

EMIL JENSEN

Solo Gulvfernis

Ryg

CREMO
Tobak.

Husmødre

køb billigt i

Smørlageret

Colbjørnsensgade 20, c. G.

Fineste Vegetabil Margarine

Nr. 1. 78 Øre pr. 1/2 kg.

Fin Vegetabil Margarine. Nr. 2.

74 Øre pr. 1/2 kg.

Fineste dansk lurmærket Smør
og nylagte friske Æg sælges
altid billigst fra Lager.

Aaben fra 9-4.

Udsalg

Hatte 3,85

Kjoler 16,85

Bluser 6,15

Nørrebrogade 63,

Hj. af Kapelvej.

SKOTØJSMAGASINET

„VALDEMAR“

Vesterbrogade 85 :: (Grundl. 1878)

Sidste Nyheder af al Slags Fodtøj.

Leverandør til Forbrugsforeningen.

Reparationer udføres.

H. C. Hansen,

62, Vesterbrogade 62.

Trikotage- og Garnforretning.

Stort Udsalg.

Underbeklædning — Strømper — Sokker

Skotøjsreparations Værkstedet Borups Allé 24

anbefaler sig med 1 Klasses Arbejde til neden-
staaende billige Priser: Herre Saaler og Hæle
Kr. 8,75, Herre Saaler Kr. 7,00, Herre Flæk-
ker Kr. 1,75, Dame Saaler og Hæle Kr. 6,75
Dame Saaler Kr. 5,50, Dame Flækker Kr. 1,25,
For samvittigt hedsfuld Forarbejdning
garanteres.

C. PETERSEN, Skomager.

Salg direkte fra Lager,

Glas, Porcelæn og Køkkenudstyr.

FJELLANDER & LARSEN

Kontor og Prøvelager

Telf. Vest. 3858. Vesterbrogade 36, Bagbygningen. Telf. Vest. 3858.

Statsbanefunktionærer 10 pCr. Rabat.

Største Udvalg i Lædervarer

Direkte Indkøb

Stort Udvalg i Konfirmations-Gaver

HANS SØRENSEN - Tlf. Nora 3189 - Falkoneralle 54

Tasker - Portemonæer - Kamme - Albums - Rygsække

Nodemapper - Alt i Rejse- og Skoleartikler.

Billige Priser. Ingen Konkurrence.

Vilh. Nygaards

1 Kl. Bageri og Konditori

Istedgade 64 - Tlf. 13286.

Café „Frø“, Hillerødgade 24, Telt. Taga 1127

1. Kl. Smørrebrød. — à la carte hele Dagen.

Nyt Billard. — Anbefales d'Hr. Funktionærer.

M. A. PETERSEN (mangeaarig Tjener i Kædekælderen).

Selskabslokalerne, Frederiksberg Allé II,

modtager Bestillinger paa Bryllupper — Konfirmationer — Baller.

20—100 Couverts. — 1. Kl.s Køkken.

Ærbødigst J. M. HEDETOFT.

Strikkeriet „Bøge“

ved Aage Jensen

Dybbelsgade 41

Alt i Manufaktur, Trikotage, Dame-Lingeri

Statsbanefunktionærer 5 pCt. Rabat

A. Petersen, Vesterbrogade 75.

Telefon Vester 5973 y.

1. Kl.s Møbler til Værkstedspriser. Reparationer udføres.

Sofus Andersen

1. Kl.^s Bageri & Kon-

ditori. Hillerødgade 26

Tlf. Taga 547 v.

Istedhus Møbelmagasin

leverer Møbler
overalt i Dan-
mark paa sær-
del. favorable
Vilkaar

Garanti for Soliditet. — Monterede Værelser paa 1. Sal.

CHR. NIELSEN Telefon Vester 209
København

Enghaveplads 1 og 2 St. 95
1. Sal

HATTE
SKJORTER
SLIPS

MAGASIN OSBORNE

Jagtvej 57 — Telf. Taga 1809 x.
(ved Folkets Hus).

Egen Impor-
derfor billige